

Sygnatura akt I C 655/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia, 22 stycznia 2015r.

Sąd Rejonowy w Oleśnicy, Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący **SSR Barbara Polak**

Protokolant Grażyna Janiszyn

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2015r. w Oleśnicy sprawy

Przy udziale stron:

powód **B. J.**

pozwany (...) **S.A. w W.**

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) **S.A. w W.** na rzecz powódki **B. J.** kwotę **12.500,00zł** (dwanaście tysięcy pięćset złotych 00/100) wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 30.09.2011r. do dnia zapłaty;

II. dalej idące powództwo oddala;

III. nakazuje stronie pozwanej, aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w O.) kwotę 1.787,00zł tytułem należnej od pozwu opłaty sądowej i wydatków poniesionych w sprawie;

IV. odstępuje od obciążania powódki kosztami postępowania.

Z.

- odnotować;

- kal 21 dni;

22.01.2015r.

I C 655/13

UZASADNIENIE

Powódka B. J. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od strony pozwanej (...) S.A. kwoty 15.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 30.09.2011 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu swojego żądania wskazała, że w dniu 11.09.2011 r. w miejscowości M. uczestniczyła w kolizji drogowej wskutek, której doznała urazu odcinka szyjnego kręgosłupa. Powódka podała, iż doznany przez nią uraz spowodował cierpienia fizyczne i psychiczne jak również przyczynił się do pogorszenia stanu zdrowia i komfortu życia powódki. Długotrwałe leczenie oraz zwolnienie lekarskie, z którego powódka korzystała przez okres 9 miesięcy przyczyniło się także do wzrostu wydatków i obniżenia dochodów powódki, co z kolei spowodowało powstanie długów. Powódka wskazała, iż jej leczenie trwa nadal, a co za tym idzie zmuszona jest ponosić dalsze wydatki z nim związane. Powódka korzystała z zabiegów rehabilitacyjnych jak również podejmowała leczenie sanatoryjne. Wskutek urazów doznanych

w czasie kolizji powódka wciąż cierpi na bóle kręgosłupa, bóle i zawroty głowy oraz drętwienie rąk ponadto ma lęki związane z jazdą samochodem i uczestnictwem w ruchu drogowym jako piesza. Powódka podała, iż strona pozwana wypłaciła jej już zadośćuczynienie w kwocie 3.500,00 zł, która to kwota jest jej zdaniem zbyt niska aby zrekompensować doznaną krzywdę, odczuwany ból i cierpienie.

Strona pozwana, (...) S.A. z/s w W., wniosła o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu swojego stanowiska strona pozwana podawała, iż przyjęła swoją odpowiedzialność za skutki wypadku komunikacyjnego z dnia 30.09.2011 r. i wypłaciła powódce kwotę 2.500,00 zł tytułem zadośćuczynienia. Kwota ta zdaniem strony powodowej jest adekwatna do doznanego przez powódkę 1,5 % uszczerbku na zdrowiu, który ustalony został przez lekarza orzecznika strony pozwanej w toku procesu likwidacji szkody a także do przebiegu i okresu leczenia, wieku powódki i swoistości jej cierpień. Zdaniem strony pozwanej, zadośćuczynienie w żądanej przez powódkę kwocie jest wygórowane. Strona pozwana wskazała też, iż w wyniku badania MR kręgosłupa szyjnego powódki ujawniono zmiany zwyrodnieniowo – wytwórcze w obrębie kręgosłupa szyjnego, które zostały uwzględnione przez lekarza orzecznika strony pozwanej dla oceny stanu zdrowia powódki. Strona pozwana podawała też, iż nie zgadza się z żądaniem powódki dotyczącym zasądzenia odsetek od żądanej sumy liczonych od dnia 30.09.2011 r. ponieważ zgłoszenie szkody nastąpiła w dniu 28.11.2011 r., a więc wskazana przez powódkę data wymagalności jest wcześniejsza niż data wymagalności wynikająca z upływu 30-dniowego terminu wskazanego w art. 14 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych.

Postanowieniem z dnia 04.11.2013 r. powódka B. J. została zwolniona od ponoszenia kosztów sądowych w całości (k. 45).

W toku postępowania dowodowego ustalono następujący stan faktyczny:

W dniu 30.09.2011 r. o godz. 14.15 w miejscowości M. doszło do kolizji drogowej. Sprawca kolizji kierujący samochodem marki M. o nr rej. (...) nie zachował bezpiecznej odległości między pojazdami wskutek czego doszło do zderzenia tylnego m.inn. z pojazdem marki V. o nr rej. (...), którego pasażerką była powódka. Sprawca wypadku ukarany został mandatem karnym.

/dowód:

zaświadczenie K. we W. nr R-I- (...) z dnia 11.12.2012 r. – k. 17;

Wskutek przedmiotowego wypadku powódka doznała obrażeń ciała w postaci skręcenia i naderwania odcinka szyjnego kręgosłupa oraz spłycenia lordozy szyjnej. Powódka przez okres 3 tygodni nosiła kołnierz ortopedyczny, odbyła szereg zabiegów rehabilitacyjnych oraz została skierowana na leczenie uzdrowiskowe. W okresach od 03.10.2011 r. – 30.03.2012 r. oraz od 09.07.2012 r. – 20.09.2012 r. powódka przebywała na zwolnieniu lekarskim i pobierała zasiłek chorobowy z KRUS.

/dowód:

dokumentacja medyczna powódki – k. 3, 5 – 7, 10 - 16;

zaświadczenie z KRUS z dnia 15.05.2013 r. – k. 8;

zeznania powódki – k. 79;

akta szkody nr (...) – w załączeniu;

Wskutek urazów doznanych w wypadku z dnia 30.09.2012 r. powódka odczuwała i nadal odczuwa silne dolegliwości bólowe kręgosłupa szyjnego, którym towarzyszyły bóle i zawroty głowy oraz drętwienie rąk. Z powodu odczuwanych dolegliwości powódka uczęszczała na rehabilitację i zmuszona była zażywać leki przeciwbólowe. Odczuwane

dolegliwości w dalszym ciągu się utrzymują, co przeszkadza powódce w wykonywaniu czynności dnia codziennego takich jak sprzątanie, robienie zakupów czy też opieka nad wnukiem.

/dowód:

zeznania powódki – k. 79;

W niniejszej sprawie biegli lekarze sądowi z zakresu chirurgii i ortopedii – M. J. (1) oraz neurochirurgii – H. A. (1) opracowali opinię z dnia 17.04.2014 r., na okoliczność obrażeń doznanych przez powódkę w wyniku wypadku, ustalenia trwałego uszczerbku na zdrowiu i rokowań na przyszłość. Biegli, na podstawie analizy dokumentacji medycznej znajdującej się w aktach sprawy oraz po przebadaniu powódki, ustalili 5% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Na ustalony uszczerbek na zdrowiu składały się: stan po urazie odcinka szyjnego kręgosłupa z zespołem bólowym szyjnym korzeniowym pourazowym z zaznaczonym ograniczeniem ruchomości i rwą barkowo – ramieniową. Ponadto biegli podkreślili, iż wypadek komunikacyjny z dnia 30.09.2011 r. skutkuje do chwili obecnej pobolewaniami głowy, bólami kręgosłupa szyjnego z ograniczeniem ruchomości biernej i czynnej, parestezjami kończyn górnych, szczególnie lewej, w zakresie wszystkich palców. Dolegliwości te szczególnie nasilają się przy zmianach pogodowych oraz przy niewielkim wysiłku fizycznym i zmuszają powódkę do przyjmowania leków przeciwbólowych oraz w zasadniczy sposób utrudniają czynności życia codziennego oraz pracę zawodową. W przyszłości wskazana będzie kontynuacja leczenia usprawniającego a z powodu przebytego urazu mogą pojawić się dolegliwości bólowe kręgosłupa szyjnego połączone ze wzmożonym napięciem mięśni karku ograniczającym jego ruchomość.

/dowód:

opinia biegłych lekarzy sądowych M. J. i H. A. z dnia 17.04.2014r. – k. 56 - 58;

Powódka zgłosiła szkodę dnia 28.11.2012 r. a strona pozwana dotychczas przyznała jej kwotę 2.500,00 zł tytułem zadośćuczynienia.

/dowód:

pismo strony pozwanej z dnia 30.01.2013 r. – k. 4 – 4v.;

pismo strony pozwanej z dnia 01.02.2013 r. – k. 9;

zgłoszenie szkody z dnia 28.11.2012 r. – k. 18;

akta szkody nr (...) - w załączeniu;

Sąd zważył:

Powództwo w części zasługiwało na uwzględnienie.

Bezspornym w sprawie było, że strona pozwana ponosi odpowiedzialność w granicach odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody za skutki wypadku komunikacyjnego z dnia 30.09.2011 r., a podstawą jej odpowiedzialności jest art. 436 § 1 k.c. Powódka domagała się zapłaty przez stronę pozwaną na jej rzecz dalszego zadośćuczynienia w myśl art. 445 k.c.

W orzecznictwie ugruntował się aprobowany przez piśmiennictwo pogląd opowiadający się za kompensacyjnym charakterem przewidzianego w art. 445 § 1 k.c. zadośćuczynienia pieniężnego, tj. uznający je za sposób naprawienia szkody niemajątkowej, wyrażającej się krzywdą w postaci cierpień fizycznych i psychicznych (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 czerwca 1968r., I PR 175/68, OSNCP 1969, nr 2, poz. 37, oraz uchwałę pełnego składu Izby cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 1973r, III CZP 37/73, OSNCP 1974, nr 9, poz. 145). O rozmiarze należnego zadośćuczynienia pieniężnego powinien zdecydować rozmiar doznanej krzywdy, tj. stopień cierpień fizycznych i

psychicznych, ich intensywność, czas trwania, wiek osoby pokrzywdzonej, nieodwracalność następstw wypadku i inne podobne okoliczności. Niewymierny w pełni charakter tych okoliczności sprawia, że Sąd przy ustalaniu rozmiaru krzywdy i tym samym wysokości zadośćuczynienia ma pewną swobodę. Podkreśla się jednak, że ocena Sądu w tym zakresie powinna opierać się na całokształcie okoliczności sprawy. Dlatego też konfrontacja danego przypadku z innymi może dać jedynie orientacyjne wskazówki, co do poziomu odpowiedniego zadośćuczynienia. Kierowanie się przy ustalaniu sumy zadośćuczynienia sumami zasądzanymi z tego tytułu w innych sprawach może tylko zapobiec powstawaniu rażącej dysproporcji w podobnych sprawach. Trzeba też pamiętać, że w każdej sprawie występują szczególne, właściwe tylko dla niej okoliczności faktyczne. Zaś natężenie doznanych krzywd zależy od indywidualnych cech poszkodowanego.

Ustalony procent trwałego (długotrwałego) uszczerbku na zdrowiu jest zatem jedynie elementem pomocniczym dla takiej oceny – i w praktyce orzeczniczej często (w typowych przypadkach) przyjmuje się, że 1% takiego uszczerbku daje podstawy do przyjęcia zadośćuczynienia w przedziale od 1.500,00 ÷ 2.500,00 zł.

Dokonując oceny zasadności żądania pozwu w części dotyczącej zadośćuczynienia, zdaniem Sądu zgromadzony materiał dowodowy jednoznacznie wskazywał, iż skutkiem zdarzenia były cierpienia fizyczne i psychiczne powódki, która w wyniku wypadku doznała urazu odcinka szyjnego kręgosłupa. Powódka do chwili obecnej odczuwa skutki wypadku i urazu z nim związanego, które w zasadniczy sposób utrudniają mu czynności życia codziennego jak również pracę w gospodarstwie rolnym, co jednocześnie skutkuje pogorszeniem jej sytuacji życiowej. Powódka w dalszym ciągu kontynuuje leczenie usprawniające. Zgodnie z opinią biegłych z dnia 17.04.2014 r., urazy doznane przez powódkę takie jak: stan po urazie odcinka szyjnego kręgosłupa z zespołem bólowym szyjnym korzeniowym pourazowym z zaznaczonym ograniczeniem ruchomości i rwą barkowo – ramieniową skutkuje 5% długotrwałym uszczerbkiem na zdrowiu. Ponadto biegli podkreślili, iż wypadek komunikacyjny z dnia 30.09.2011 r. skutkuje do chwili obecnej pobolewaniami głowy, bólami kręgosłupa szyjnego z ograniczeniem ruchomości biernej i czynnej, parestezjami kończyn górnych, szczególnie lewej, w zakresie wszystkich palców. Dolegliwości te szczególnie nasilają się przy zmianach pogodowych oraz przy niewielkim wysiłku fizycznym i zmuszają powódkę do przyjmowania leków przeciwbólowych oraz w zasadniczy sposób utrudniają czynności życia codziennego oraz pracę zawodową. W przyszłości wskazana będzie kontynuacja leczenia usprawniającego a z powodu przebytego urazu mogą pojawić się dolegliwości bólowe kręgosłupa szyjnego połączone ze wzmożonym napięciem mięśni karku ograniczającym jego ruchomość. Do opinii biegłych strony nie zgłaszały żadnych zastrzeżeń. Strona pozwana wskazywała jedynie na fakt, iż zgodnie z opinią doznany przez powódkę uszczerbek na zdrowiu ma charakter długotrwały a nie trwały.

Należy także podkreślić, iż powódka w dalszym ciągu odczuwa skutki przedmiotowego wypadku. Przede wszystkim odczuwa dolegliwości bólowe, które nie pozwalają jej na swobodne wykonywanie codziennych czynności takich jak: sprzątanie, robienie zakupów czy też opieka nad wnukiem. Powódka w dalszym ciągu musi zażywać leki przeciwbólowe i stosować maści, kontynuuje też leczenie usprawniające.

Wszystkie wskazane wyżej elementy niewątpliwie miały wpływ na pogorszenie się dotychczasowego standardu życia powódki ale też, co należy wziąć pod uwagę, doznane urazy mają charakter długotrwały a nie trwały. Biorąc powyższe pod uwagę, należało zatem przyjąć, że należne zadośćuczynienie winno w okolicznościach niniejszej sprawy wynosić łącznie 15.000,00 zł. Biorąc pod uwagę fakt, iż strona pozwana wypłaciła już powódce kwotę 2.500,00 zł tytułem zadośćuczynienia, należało zasądzić na jej rzecz kwotę 12.500,00 zł. Zasądzona kwota w ocenie Sądu odzwierciedla tak czas trwania rekonwalescencji jak też doznane obrażenia – i uznać ją w tej sytuacji faktycznej należy za odpowiednią.

Zasądzając kwotę główną sąd – na podstawie art. 359 § 2 k.c. w zw.

z art. 481 k.c. zasądził również na rzecz powódki ustawowe odsetki liczone od dnia 30.09.2011 r.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w pkt. I i II sentencji.

Orzeczenie o kosztach oparto na treści art. 100 kpc w zw. z art. 113 § 1 u.k.s.c, z uwagi na wynik niniejszego procesu, w którym obie strony częściowo przegrywają i wygrywają jednocześnie. Sąd wziął pod uwagę fakt, iż powódka żądała łącznie kwoty 15.000,00 zł, a Sąd uwzględnił powództwo w części i zasądził na jej rzecz kwotę 12.500,00 zł, a co za

tym idzie Sąd przyjął, iż powódka wygrała postępowanie w 85% a strona pozwana była stroną wygrywającą w 15%. W związku z tym rozliczając koszty postępowania Sąd obciążył stronę pozwaną kosztami postępowania w 85% ich wysokości uwzględniając koszty: opłaty należnej od pozwu w kwocie 638,00 zł (85% z 750,00 zł), z której zwolniona była powódka oraz kwotę 1149,00 zł (85% z 1351,20) tytułem wydatków na opinię biegłych. Ponadto w oparciu o art. 102 k.p.c., który stanowi, iż w wypadkach szczególnie uzasadnionych Sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami, Sąd odstąpił od obciążania powódki kosztami procesu w części w jakiej była ona stroną przegrywającą, tj. w 15%.

Cytowany wyżej przepis statuuje zasadę słuszności przy orzekaniu o kosztach sądowych, będącą wyjątkiem od zasady odpowiedzialności za wynik procesu zawartej w art. 98 k.p.c. Szczególne znaczenie dla możliwości zastosowania tego przepisu ma ocena zachowania się stron z punktu widzenia zasad współżycia społecznego. Podstawą do takiej oceny może być zachowanie się strony w procesie, jak i jej sytuacja pozaprosesowa (stan majątkowy, szczególna sytuacja zdrowotna i życiowa).

W niniejszej sprawie, zdaniem Sądu zachodzą szczególnie uzasadnione okoliczności pozwalające na odstąpienie od obciążania kosztami procesu. W szczególności należy mieć na względzie, iż powódka z uwagi na długotrwałe zwolnienie lekarskie w czasie, którego KRUS wypłacał jej zasiłek chorobowy w wysokości 300,00 zł utraciła znaczną część dochodów, co spowodowało, iż w chwili obecnej jej sytuacja materialna i życiowa jest trudna. Powódka kontynuuje też leczenie urazu związanego z wypadkiem będącym przedmiotem niniejszej sprawy, co wiąże się ze zwiększonymi wydatkami na leki. Należy mieć też na uwadze, iż zasądzenie od powódki zwrotu kosztów procesu nie mogłoby być przez nią uiszczone bez uszczerbku koniecznego dla utrzymania siebie i rodziny. Dlatego też, biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, tj. sytuację życiową i ekonomiczną powódki, Sąd postanowił odstąpić od obciążania powódki kosztami procesu.